A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2005. november 24. *

A C-138/03., C-324/03. és C-431/03. sz. egyesített ügyekben,

az **Olasz Köztársaság** (képviseli: I. M. Braguglia, meghatalmazotti minőségben, segítője: A. Cingolo avvocato dello Stato, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: E. de March és L. Flynn, meghatalmazotti minőségben, segítője: A. Dal Ferro avvocato, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen,

az EK 230. cikk alapján 2003. március 27-én (C-138/03. sz.), 2003. július 24-én (C-324/03. sz.) és 2003. október 9-én (C-431/03. sz.) előterjesztett megsemmisítés iránti keresetek tárgyában,

* Az eljárás nyelve: olasz.

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök, K. Schiemann, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (előadó) és E. Levits bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,
hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2005. április 21-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának 2005. június 16-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 A kereseteivel az Olasz Köztársaság kéri, hogy a Bíróság semmisítse meg:

— az Európai Közösségek Bizottsága 2003. január 20-i levelét (a továbbiakban: a 2003. január 20-i megtámadott levél), amely a „Kutatás, technológiai fejlesztés

és felsőoktatás" működési program keretében a támogatási programra igényelt összegek egy részének levonására vonatkozik;

— a Bizottság 2003. március 3-i levelét, amely az említett levonás pontos összegét határozza meg (a továbbiakban: a 2003. március 3-i megtámadott levél);

— a Bizottság 2003. május 14-i levelét, amennyiben az elutasítja a 2003. február 19-ét követően az állami támogatásokkal összefüggésben kifizetett előlegeknek a strukturális alapokból való támogathatóságát (a továbbiakban: a 2003. május 14-i megtámadott levél);

— a Bizottság a 2003. július 29-i levelét, mivel az elutasítja a 2003. február 19-ét követően az állami támogatásokkal összefüggésben kifizetett előlegeknek a strukturális alapokból való támogathatóságát (a továbbiakban: a 2003. július 29-i megtámadott levél).

Jogi háttér

2 A strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. június 21-i 1260/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 161.,1. o.; magyar nyelvű különkiadás 14. fejezet, 1. kötet, 31. o.) (42) és (43) preambulumbekezdése kifejti:

„(42) [...] a kifizetéseket olyan előleg formájában kell teljesíteni, amelyet a felmerült tényleges kiadás megtérítése követ;

(43) [...] a hatékony és eredményes pénzgazdálkodást azzal kell biztosítani, hogy a kiadásokat megfelelően indokolják és igazolják [...]"

3 Az említett rendelet 9. cikke elrendeli:

„[...]

E rendelet alkalmazásában:

l) végső kedvezményezett: olyan szervezet, illetve állami vagy magánvállalkozás, amely a műveletekre vonatkozó megbízásban megbízóként jár el. A Szerződés 87. cikke szerinti támogatási programok esetében és a tagállamok által kijelölt szervek által nyújtott támogatás esetében a végső kedvezményezett az a szerv, amely a támogatást odaítéli;

[...]

o) kifizető hatóság: a tagállam által kijelölt egy vagy több, országos, regionális vagy helyi hatóság vagy szerv, amelynek feladata a kifizetés iránti kérelmek készítése és benyújtása, valamint a Bizottságtól érkező kifizetések fogadása. A tagállam meghatározza a kifizető hatósággal való kapcsolattartására, illetve az e szerv és a Bizottság közötti kapcsolattartásra vonatkozó részletes szabályokat."

4 Ugyanazon rendelet 32. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése előírja:

„A kifizetés történhet előleg, időközi kifizetés vagy záró kifizetés formájában. Az időközi kifizetés és a záró kifizetés a ténylegesen kifizetett kiadásokhoz igazodik, amelyeknek meg kell felelniük a végső kedvezményezettek által teljesített, kiegyenlített számlákkal vagy azonos bizonyító erejű számviteli bizonylatokkal alátámasztott kifizetéseknek."

5 A 1260/1999 rendelet 32. cikke (2) bekezdésének első albekezdése szerint: „Az első kötelezettségvállaláskor a Bizottság előleget fizet a kifizető hatóságnak. Ez az előleg az alapokból a szóban forgó támogatáshoz való hozzájárulás 7%-át teszi ki [...]".

6 A strukturális alapok által társfinanszírozott tevékenységek kiadásainak támogathatósága tekintetében az 1260/1999/EK tanácsi rendelet alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2000. július 28-i 1685/2000/EK tanácsi rendelet (HL L 193., 39. o.; magyar nyelvű különkiadás 14. fejezet, 1. kötet, 122. o.) melléklete elrendeli:

„1. szabály: ténylegesen kifizetett kiadások

1. A végső kedvezményezettek kifizetései

1.1. A végső kedvezményezettek által teljesített, az 1260/1999 [...] rendelet [...] 32. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kifizetéseket pénzben kell teljesíteni, az 1.4. pontban foglalt kivételekre is figyelemmel.

1.2. A Szerződés 87. cikke szerinti támogatási programok és a tagállamok által kijelölt testületek által nyújtott támogatás esetében a »végső kedvezményezettek kifizetései« a támogatást nyújtó szervezetek által az egyéni címzettnek nyújtott támogatások. A végső kedvezményezettek által kifizetett támogatást a támogatás feltételeire és céljaira tekintettel kell igazolni.

1.3. Az 1.2. pontban említettektől eltérő esetekben a »végső kedvezményezettek kifizetései« a programkiegészítő dokumentumban az általános rendelet 18. cikke (3) bekezdése b) pontjának megfelelően meghatározott és a sajátos tevékenységre adott megbízásért közvetlenül felelős testületek, vagy köz-, illetve magánvállalkozások által teljesített kifizetések.

[...]

2. A kiadások igazolása

Általános szabályként a végső kedvezményezettek által teljesített fizetéseket az átvételt nyugtázó [helyes fordítás: kiegyenlített] számlával kell igazolni. Ha erre nincs mód, akkor hasonló bizonyító erejű elszámolási okmánnyal [helyes fordítás: azonos bizonyító erejű számviteli bizonylat] kell igazolni a kifizetést.

Ezeken túlmenően, ha a tevékenység végrehajtása nem tartozik pályázati eljárás hatálya alá, a végső kedvezményezettek kifizetéseit a tevékenység végrehajtásában érintett testületek vagy köz-, illetve magánvállalkozások által ténylegesen kifizetett kiadásoknak kell igazolniuk (beleértve az 1.4. pontban említett kiadást is).

[...]"

A jogvita alapját képező tényállás

7 A Bizottság 2000. augusztus 8-án jóváhagyta a „Kutatás, technológiai fejlesztés és felsőoktatás" működési programot (a továbbiakban: program), amely a közösségi strukturális támogatások keretébe illeszkedik a 1260/1999 rendelet 1. célkitűzése által érintett olasz régiókban.

8 A Bizottság 2001. szeptember 7-én értelmező feljegyzést intézett az Olasz Köztársasághoz a 1260/1999 rendelet 32. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésére vonatkozóan (a továbbiakban: értelmező feljegyzés). A kísérőlevélben az említett intézmény megjelöli, hogy „a feljegyzés tárgya a Bizottságnak a »ténylegesen kifizetett kiadások« és a »végső kedvezményezettek által teljesített kifizetések« tárgyában feltett egyes kérdések tisztázása". Amennyiben a végső kedvezményezett nem azonos a közösségi alapok legutolsó címzettjével, az értelmező feljegyzés a társfinanszírozás útján való támogathatóságát „a támogatási előlegre" való jogosultságát elemzi, azaz a támogatási előlegeket, amelyeket a végső kedvezményezettek fizetnek a legutolsó címzetteknek. Hangsúlyozva annak szükségességét, hogy a bejelentett kifizetések ténylegesek legyenek, és mellékeljenek hozzájuk bizonyító okiratokat, a Bizottság arra következtet, hogy „az előlegek végső kedvezményezett általi kifizetéseit nem lehet belefoglalni a Bizottságnak bejelentett kiadásokba, kivéve ha az említett kedvezményezett bizonyítani tudja, hogy a végső kedvezményezett ezt az előleget használta fel a tényleges kifizetés visszafizetésére".

9 Az Olasz Köztársasághoz intézett, 2003. január 20-i megtámadott levélben a Bizottság az előlegösszegek levonásáról és a kifizetési eljárás félbeszakításáról határozott a programmal összefüggő kiadási igazolások bemutatása esetén.

10 A 2003. március 3-i megtámadott levélben a Bizottság közölte, hogy a kérelemben szereplőnél alacsonyabb összeg kifizetését rendelte el, tekintettel különösen egy 3 163 570,18 eurós összegnek az említett előlegek címén való levonására.

11 Ezzel párhuzamosan a Régiófejlesztési és Szerkezetváltási Bizottságon (a továbbiakban: a bizottság) belül konzultációs eljárást kezdeményeztek abból a célból, hogy meghatározzák a strukturális alapok kezelése egyszerűsítésének részletes szabályait. A pénzügyi igazgatást illetően a bizottság megvizsgálta az előlegek támogathatóságának kérdését a támogatási programok keretében. Amennyiben a Bizottság szerint a hatályban lévő rendeleti rendelkezések kizárnak egy ilyen jogosultságot, a Bizottság módosítási javaslatot nyújt be a 1685/2000 rendelethez, amely egyebek között újrafogalmazza a rendelet mellékletében szereplő ténylegesen felmerült kiadások 1. szabályát. Mivel nem jött létre egyetértés a tagállamokkal a 2003. február 19-i hetvenharmadik bizottsági ülésen, a Bizottság visszavonta az említett javaslatát.

12 A Bizottság a 2003. május 14-i megtámadott levelével tájékoztatta az Olasz Köztársaságot a bizottságon belül lezajlott vita kimeneteléről, megerősítve, hogy a támogatási program keretében kifizetett előlegekre vonatkozó álláspontja ugyanaz maradt, mint amit az értelmező feljegyzésben kifejtett. A Bizottság utalt azonban azokra a kételyekre, amelyek a hatályban lévő rendelkezések pontos helyzete vonatkozásában felmerülhetnek, és hogy ne okozzanak csalódást azon várakozások számára, amelyeket a 2003. február 19-én lezárt vita jogosan idézhetett elő, a Bizottság hajlandónak mutatkozott támogathatónak tekinteni azokat az előlegeket, amelyeknél az engedélyező határozat vagy a pályázati eljárás az említett időpontnál korábbi volt.

13 A Bizottság a 2003. május 23-i levelével tájékoztatta az olasz hatóságokat azon összeg kifizetése iránti eljárás megindításáról, amelyet a 2003. január 20-i és március 3-i levelek útján vontak le, ebből következően azokat megsemmisítette. A 3 163 570,18 eurós összeg kifizetésére 2003. június 5-én került sor.

14 A Bizottság végül továbbította az olasz kormány számára a 2003. július 29-i megtámadott levelet, amelyben a Bizottság közölte, hogy megfogalmazta a 2003. május 14-i levél új változatát néhány fordítási hiba kijavítása céljából. Ez az új változat csak egy helyen tért el az előzőtől, és annak a helyébe lépett.

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

A C-138/03. sz. ügy

15 Az Olasz Köztársaság kéri, hogy a Bíróság:

— semmisítse meg a 2003. január 20-i és március 3-i megtámadott leveleket, valamint valamennyi aktust, amelyek annak alapjául szolgálnak, vagy amelyek ahhoz kapcsolódnak;

— kötelezze a Bizottságot a költségek megfizetésére.

16 A Bizottság kéri, hogy a Bíróság:

— rendelje el az ügy törlését.

A C-324/03. sz. ügy

17 Az Olasz Köztársaság kéri, hogy a Bíróság:

— semmisítse meg a 2003. március 14-i megtámadott levelet, abban a részében, amely elutasítja a strukturális alap támogatásainak jogosultságát azon előlegekkel kapcsolatban, amelyeket az állami támogatásokkal összefüggésben 2003. február 19-ét követően fizettek ki, valamint valamennyi azzal összefüggő és azt megelőző jogi aktust;

— kötelezze a Bizottságot a költségek megfizetésére.

18 A Bizottság kéri, hogy a Bíróság:

— utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlant, vagy másodlagosan mint megalapozatlant;

— kötelezze a felperest a költségek megfizetésére.

C-431/03. sz. ügy

19 Az Olasz Köztársaság kéri, hogy a Bíróság:

— semmisítse meg a 2003. július 29-i megtámadott levelet, valamint valamennyi azzal összefüggő és azt megelőző jogi aktust;

— kötelezze a Bizottságot a költségek megfizetésére.

20 A Bizottság kéri, hogy a Bíróság:

— utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlant, vagy másodlagosan mint megalapozatlant;

— kötelezze a felperest a költségek megfizetésére.

21 A Bíróság elnöke 2004. január 26-i végzésével egyesítette a C-138/03., a C-324/03. és a C-431/03. sz. ügyeket a szóbeli eljárás és az ítélethozatal céljából.

A C-138/03. sz. ügy

22 Keresetével az Olasz Köztársaság a 2003. január 20-i és március 3-i megtámadott leveleinek megsemmisítését kéri, amelyek az olasz hatóságok által a program keretében kifizetett előlegek visszafizetésének elutasítására, illetőleg a megfelelő levonás összegének 3 163 570,18 euróban való meghatározására irányultak.

23 Az nem vitatott azonban, hogy a 2003. május 23-i határozatával a Bizottság tájékoztatta az olasz kormányt, hogy az előleg visszafizetését elutasító határozatot megsemmisítették, és megindították az arra vonatkozó összeg kifizetése iránti eljárást.

24 Az sem vitatott, hogy a 3 163 570,18 eurós összeget kifizették Olasz Köztársaság számára 2003. június 5-én.

25 Meg kell állapítani, hogy a 2003. január 20-i és március 3-i megtámadott levelek megsemmisítésével a felperes elérte azt az egyetlen eredményt, amit a keresetével elérhetett, ennélfogva a Bíróságnak már nincs miről határoznia. Az EK 230. cikk alapján benyújtott kereset keretében ugyanis a Bíróság csak a kereset tárgyát képező jogi aktus megsemmisítéséről határozhat (a C-123/92. sz., Lezzi Pietro kontra Bizottság ügyben 1993. március 8-án hozott végzésének [EBHT 1993., I-809. o.] 10. pontja).

26 Ebből következik, hogy a C-138/03. sz. ügyben a kereset okafogyottá vált, így arról nem szükséges határozni.

A C-324/03. sz. ügy

A kereset elfogadhatóságáról

27 A Bizottság elfogadhatatlansági kifogást hoz fel azzal az indokkal, hogy a 2003. május 14-i megtámadott levél nem minősül megtámadható jogi aktusnak az EK 230. cikk értelmében.

A felek érvei

28 A Bizottság előterjeszti egyrészt, hogy a 2003. május 14-i megtámadott levél a strukturális alapok egyes jogosultsági szabályainak értelmezésére korlátozódott, ami nem rendelkezik jogi hatállyal az Olasz Köztársaság vonatkozásában. Ilyen hatállyal csak azok a határozatok rendelkeznek, amelyeket a Bizottság utólag fogad el a különleges kifizetési kérelmek alapján.

29 Másrészt a Bizottság azt állítja, hogy az említett levél pusztán megerősítő jelleggel rendelkezik az általa az értelmező feljegyzésben kifejtett álláspont vonatkozásában.

30 Az Olasz Köztársaság úgy válaszol, hogy a Bizottság által 2003. május 14-én megtámadott levélben kifejtett álláspont valójában jogi aktusnak minősül, amely a kiadások támogathatóságának tárgyában hatályban lévő programba egy új tényt vezet be, azaz a támogatási programok keretében kifizetett előlegek közösségi társfinanszírozásának támogathatatlanságát, és amely pontosan az újító jelentősége miatt közvetlen hatály kiváltására képes a felperes jogi szférájában.

31 Az olasz kormány azt is állítja, hogy a megtámadott levél nem minősül a Bizottság által az értelmező feljegyzésben kifejtett álláspont pusztán megerősítő jogi aktusának, mivel az az 1685/2000 rendelet módosítására irányuló bizottságon belüli intézményi vita eredménye.

A Bíróság álláspontja

32 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a megsemmisítés iránti keresetnek az intézmények által hozott valamennyi olyan rendelkezés vonatkozásában nyitva kell állnia, amely joghatás kiváltására irányul, függetlenül azok jellegétől vagy formájától (a 22/70. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 1971. március 31-én hozott ítélet [EBHT 1971., 263. o.] 42. pontja és a C-325/91. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben 1993. június 16-án hozott ítélet [EBHT 1993., I-3283. o.] 9. pontja).

33 A jelen esetben a Bizottságnak az Olasz Köztársasághoz intézett leveléről van szó, amelynek célja, hogy ismertesse ezen intézmény álláspontját a tagállamok által kifizetett egyes előlegek jogosulatlanságáról a strukturális alapokból való támogatásra.

34 Annak megvizsgálása céljából, hogy ez a levél a Bizottság véleményének közlésére korlátozódik a közösségi szabályozás hatályának módosítása nélkül, vagy az alkalmas joghatás kiváltására új kötelezettségeket létrehozva a tagállamok számára, meg kell vizsgálni e jogi aktus tartalmát.

35 A Bizottság érvének megalapozottságát ennélfogva a jogvita által felvetett érdemi kérdések alapján kell megvizsgálni (lásd ebben az értelemben a C-57/95. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben 1997. március 20-án hozott ítélet [EBHT 1997., I-1627. o.] 9. és 10. pontját).

36 Egyebekben, jóllehet, hogy a 2003. május 14-i megtámadott levél első részében a Bizottság újra megerősítette az álláspontját – az értelmező feljegyzésben kifejtettek szerint – a tagállamok által kifizetett egyes előlegeknek a strukturális alapok támogatására való jogosulatlanságára vonatkozóan, az nem kétséges, hogy a 2003. február 19-ig nyújtott előlegek visszafizetésének a tagállamok jogos elvárásainak védelme alapján való igazolása céljából a levél a második részében kifejezetten utal azokra a kételyekre, amelyek felmerülhettek volna a hatályos rendelkezések pontos helyzete kapcsán.

37 Mivel a 2003. május 14-i megtámadott levél nemcsak az értelmező feljegyzést megerősítő jelleggel rendelkezik, azt úgy kell tekinteni, mint a helyzet ismételt vizsgálatának végleges eredményét (lásd ebben az értelemben az 54/77. sz., Herpels kontra Bizottság ügyben 1978. március 9-én hozott ítéletének [EBHT 1978., 585. o.] 14. pontját).

38 Az előzőekből következik, hogy a C-324/03 kereset elfogadható.

Az ügy érdeméről

Az 1260/1999 rendelet 32. cikkének megsértésére, valamint a 1685/2000 rendelet melléklete 1. sz. szabályának 1. és 2. pontjára alapított első jogalapról

— A felek érvei

39 Az Olasz Köztársaság úgy véli, hogy egyetlen, az 1260/1999 és az 1685/2000 rendeletben található rendelkezés alapján sem ismerhető el a finanszírozás végső címzettjei tevékenységének relevanciája az állami támogatások programja keretében a végső kedvezményezett által teljesített kiadások támogathatóságával kapcsolatban.

40 Ezt az értelmezést megerősíti először az 1260/1999 rendelet 32. cikke, amely előírja, hogy a végső kedvezményezettek kifizetéseit, amennyiben lehetséges, alá kell támasztani kiegyenlített számlákkal, és minden más esetben azonos bizonyító erejű számviteli bizonylatokkal. Másodszor az 1685/2000 rendelet mellékletében szereplő 1.2. pont előírja, hogy a végső kedvezményezettek által kifizetett támogatást a támogatás feltételeire és céljaira tekintettel kell igazolni. Ez következésképpen kizár minden egyéb feltételt a finanszírozás végső címzettje által teljesített megfelelő kifizetések dokumentációja vonatkozásában. Harmadszor, az említett 1. sz. szabály 2. pontja megengedi, hogy ha nem lehet kiegyenlített számlákkal alátámasztani, akkor hasonló bizonyító erejű elszámolási okmánnyal kell igazolni a kifizetést.

41 A Bizottság szerint az 1260/1999 rendelet értelmében „hasonló bizonyító erejű elszámolási okmány" alatt olyan kifizetést igazoló okmányokat kell érteni, amelyeket a Bizottság elismer és elfogad, amennyiben az érintett tagállam adóügyi és számviteli

rendelkezései alapján nem kell számlát kibocsátani pénzkifizetés esetén. Nincs alapja annak a feltételezésnek, hogy ezek az okmányok kifejezetten a támogatási programokhoz kapcsolódnak, és még e programok keretében is létezhetnek kiegyenlített számlák a különböző végrehajtási műveletekért.

42 Ezenkívül azon körülmény vonatkozásában, hogy az 1260/1999 rendelet nem említi a finanszírozás végső címzettjeit, a Bizottság azt állítja, hogy az olasz kormány figyelmen kívül hagyja az e rendelet 30. cikke által a Bizottságnak biztosított hatáskört, hogy adott esetben meghatározza a költségeket. Az 1260/1999 rendelet esetében nem lehet arra következtetni, hogy az említett kifizetések jogosultsági feltételei vonatkozásában kimerítő szabályozásról van szó.

43 A Bizottság kifejti, hogy az 1685/2000 rendelet melléklete 1. szabályának 1.2. pontját úgy kell értelmezni, hogy az megköveteli a finanszírozás tényleges felhasználásának bizonyítását azon célkitűzésnek megfelelő tervek megvalósításáért, amelyért a támogatást nyújtották. Ezt a feltételt csak a támogatás felhasználásának utolsó szakaszában tudja hatékonyan ellenőrizni a Bizottság, azaz a finanszírozás végső kedvezményezettjei mint a különböző helyszíni beavatkozások és műveletek végrehajtói vonatkozásában.

– A Bíróság álláspontja

44 Az 1260/1999 rendelet (43) preambulumbekezdéséből következik, hogy a rendelet egyik célja a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás biztosítása a kiadások megfelelő indokolása és igazolása által.

45 Ennek érdekében az 1260/1999 rendelet 32. cikkével, valamint az 1685/2000 rendelet mellékletével létrehozott program a költségek megtérítése elvén nyugszik.

46 Ez magában foglalja, hogy a nemzeti szervezetek által teljesített kiadásoknak a strukturális alapokból való támogathatósága a kiadások felhasználására vonatkozó bizonyítéknak a Bizottság szervezeti egységei számára való benyújtásától függ az Európai Unió által finanszírozott terv keretében. Egy ilyen bizonyíték kiegyenlített számlákat, vagy ha ez nem lehetséges, azonos bizonyító erejű számviteli bizonylatokat jelenthet.

47 Csak akkor nem kötelesek bemutatni a nemzeti hatóságok, már ebben a szakaszban, a teljesített kiadás igazoló okmányait, amennyiben a Bizottság a strukturális alapok hozzájárulása 7%-át kitevő összeget előlegként kifizette az érintett támogatás esetében, amit az 1260/1999 rendelet 32. cikkének (2) bekezdése ír elő.

48 Azok a nemzeti hatóságok által fizetett előlegek nyújthatóak a felhasználás bizonyítására vonatkozó követelmény nélkül, amelyek nem haladják meg az említett alapok hozzájárulásának 7%-át kitevő összeget. Ezzel ellenkezőleg, ha – mint a jelen esetben – ezek az előlegek meghaladják az említett összeget, azoknak a Bizottság általi utólagos megtérítése a jelen ítélet 46. pontjában kifejtett alaki követelmények teljesítésétől függ.

49 Ez utóbbi esetben a Bizottság által teljesítendő kifizetés nem előleg, hanem inkább egy időközi kifizetés vagy záró kifizetés formáját ölti az 1260/1999 rendelet 32. cikke szerint, megkövetelve ebből következően a kérdéses összegek felhasználására vonatkozó okmányok bemutatását.

50 A 2003. május 14-i megtámadott levél tehát, amely szerint a tagállamok által egy támogatási program keretében fizetett előlegek nem jogosultak strukturális alap támogatására, hacsak nem mutatnak be igazoló okmányokat, megfelel az 1260/1999 rendelet 32. cikkének, valamint az 1685/2000 rendelet melléklete 1. szabálya 1. és 2. pontjának.

51 Az Olasz Köztársaság által felhozott első jogalap ennélfogva nem megalapozott, és azt el kell utasítani.

A lényeges alaki követelmények megsértésére alapított második jogalapról

– A felek érvei

52 Az olasz kormány szerint a 2003. május 14-i megtámadott levél nem tartalmaz olyan indokolást, ami igazolná az ezen alkalomból elfogadott álláspontot. Az említett levél indokolása elégtelen és ellentmondásos.

53 A Bizottság úgy véli, hogy ez a jogalap megalapozatlan, mivel a 2003. május 14-i megtámadott levélben bemutatott események időrendje a Bizottság által kifejtett két állásfoglalás megértéséhez szükséges tényeket tartalmazza. Egyébként nincs ellentmondás abban a körülményben, hogy ez a levél megerősíti az előlegek támogathatatlanságának szabályát azzal egyidejűleg, hogy támogathatónak ítél két, 2003. február 19-e előtt kifizetett előleget. Ez a két kijelentés az általános szabálynak, illetőleg a kivételnek felel meg.

– A Bíróság álláspontja

54 Emlékeztetni kell, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 253. cikk által megkövetelt indokolásnak meg kell felelnie az adott jogi aktus jellegének, valamint világosan és egyértelműen kell megjelenítenie az azt meghozó intézmény érvelését, oly módon, amely lehetővé teszi az érintettek számára a meghozott intézkedés igazolásának megismerését és az illetékes bíróságnak a felülvizsgálat gyakorlását (lásd többek között a C-445/00. sz., Ausztria kontra Tanács ügyben 2003. szeptember 11-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-8549. o.] 49. pontját és a C-304/01. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2004. szeptember 9-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-7655. o.] 50. pontját).

55 Ezt a követelményt a jelen eset körülményei, különösen a jogi aktus tartalma, a hivatkozott indokolás jellege, valamint a címzettek és a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett egyéb személyeknek a magyarázathoz fűződő érdeke alapján kell értékelni. Azt, hogy valamely aktus indokolása megfelel-e az EK 253. cikk követelményeinek, nem pusztán a szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem az összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére tekintettel is (lásd a C-17/99. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben 2001. március 22-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-2481. o.] 36. pontját és a C-310/99. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2002. március 7-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-2289. o.] 48. pontját).

56 A fenti ítélkezési gyakorlatra tekintettel, nem tűnik úgy, hogy a Bizottság elmulasztotta a megfelelő indokolási kötelezettséget a 2004. május 14-i megtámadott levél esetében.

57 Ebben a levélben ugyanis a Bizottság világosan és egyértelműen megjelöli azokat az indokokat, amelyek megalapozták a tagállamok által kifizetett egyes előlegeknek a

strukturális alapok támogatására való jogosulatlanságával kapcsolatos álláspontjának megerősítését, illetőleg a 2003. január 19-ig nyújtott előlegek megtérítésének elfogadásáról szóló határozatot, azaz:

— az 1685/2000 rendelet módosítására tekintettel a bizottságon belüli jóváhagyás elmaradását;

— a tagállamok jogos elvárásainak védelmét.

58 A lényeges alaki követelmények megsértésére alapított jogalapot tehát mint megalapozatlant el kell utasítani.

59 Mivel az Olasz Köztársaság által hivatkozott jogalapok egyike sem vezethet eredményre, a C-324/03. sz. keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A C-431/03. sz. ügy

A kereset elfogadhatóságáról

60 A Bizottság a C-431/03. sz. kereset elfogadhatatlanságára hivatkozik, mivel az azonos a C-324/03. sz. keresettel.

A felek érvei

61 A Bizottság szerint el kell utasítani, mint elfogadhatatlant, a kereset benyújtását követően benyújtott másik olyan keresetet, amely ugyanazon feleket állítja szembe, amelynek ugyanaz a tárgya, és amelyet ugyanazon jogalapra alapítottak, mint az első keresetet.

62 Az olasz kormány válasza szerint a 2003. május 14-i és július 29-i megtámadott levelek egyértelműen elkülönült jogi aktusoknak minősülnek, jóllehet nyilvánvaló kapcsolatot mutatnak tartalmukban és szerepükben.

A Bíróság álláspontja

63 Keresetével az Olasz Köztársaság a 2003. május 14-i megtámadott levelet felváltó 2003. július 29-i megtámadott levél megsemmisítését kívánja elérni, az elfogadásának napjától kezdődő hatállyal.

64 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint perfüggőség miatt mint elfogadhatatlant el kell utasítani egy keresetet követően benyújtott másik keresetet, amely ugyanazon feleket állítja szembe, ugyanazon jogi aktus megsemmisítésre irányul, és ugyanazon jogalapokra alapították, mint az első kereset (lásd különösen a 358/85. és 51/86. sz., Franciaország kontra Parlament ügyben 1988. szeptember 22-én hozott ítélet [EBHT 1988., 4821. o.] 12. pontját).

65 A jelen eset körülményei között a C-431/03. sz. kereset ugyanazon feleket állítja szembe, és ugyanazon jogalapokra alapították, mint a C-324/03. keresetet.

66 Egyébként, ahogyan a főtanácsnok az indítványának 15. pontjában rámutat, a 2003. július 29-i megtámadott levélből következik, hogy annak csak a 2003. május 14-i levélben szereplő néhány fordítási hiba helyreigazítása volt a célja, mivel ez utóbbit nem vonták vissza, így annak joghatásai az elfogadásának időpontjától kezdve fennállnak. Az Olasz Köztársaság ráadásul nem támadta meg magát az említett helyreigazítást.

67 A jelen keresetnek tehát pontosan ugyanaz a tárgya, mint a C-324/03. sz. ügy keresetének, azaz a Bizottság 2003. május 14-i megtámadott levelének megsemmisítése, amelyben a Bizottság elismeri – megerősítve a tagállamok által kijelölt szervezetek által nyújtott előlegek strukturális alapok támogatásaira való jogosulatlanságát – ezen előlegek támogathatóságát, amennyiben az érintett címzettek részére nyújtott támogatásról szóló végső határozatot legkésőbb 2003. február 19-én hozták.

68 Ennélfogva a C-431/03. sz. keresetet, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani.

A költségekről

69 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 6. §-a szerint, ha az eljárás okafogyottá válik, a költségekről a Bíróság szabad mérlegelése szerint határoz. Jelen esetben a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a C-138/03. sz. ügy okafogyottá vált, mivel a Bizottság megsemmisítette azokat a határozatokat, amelyeknek a visszavonását kérte az Olasz Köztársaság, azonban figyelembe kell venni azt a tényt, hogy a megsemmisítés csak a kereset benyújtását követően történt, így a felperesnek hiábavaló költségeket okozott. Helyesnek tűnik tehát a Bizottságot a költségek viselésére kötelezni.

70 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a szerint a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az Olasz Köztársaságot, mivel pervesztes lett, a Bizottság C-324/03. és C-431/03. sz. ügyben előterjesztett kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) **Nem szükséges a keresetről határozni a C-138/03. sz. ügyben.**

2) **A Bíróság a C-324/03. sz. ügyben a keresetet elutasítja.**

3) **A Bíróság a C-431/03. sz. ügyben a keresetet, mint elfogadhatatlant, elutasítja.**

4) **A Bíróság az Európai Közösségek Bizottságát kötelezi a C-138/03. sz. ügy költségeinek viselésére.**

5) **A Bíróság az Olasz Köztársaságot kötelezi a C-324/03. és a C-431/03. sz. ügy költségeinek viselésére.**

Aláírások